1307

SE/1

Bob 44
Sokoto 12 July 1971

(36)

31

Rol XII

Ars brevis sive artificium magistri Raymundi Lulli

Deus cum tua gratia sapientia et amore. Incipit ars breve: que est Imago artis: Que sic intitulatur Deus cum tua summa perfectione Incipit ars generalis etc

Barbo quare fuerit, et quare ars ista breuem est. Et ad magna facilitatem scientie. Nam scita ista. non supposita et quare alie artes dicuntur potiores. Ista sunt sapientia est respondere de omnibus et omnibus. Subiectum huius artis est deus et creatura. Omnia. Ista habet in tabulam partes in quas sumitur ad magna est domus. Prima pars est de alphabeto Secunda de figuris Tertia de significatis Quarta de regulis Quinta de tabula Sexta de combinationem trium figurarum Septima de multiplicatione quarte figure Octava de multorum principiorum et regulam Nona de nonem subiectis Decima de applicatione Undecima de questionibus Duodecima de solutionem Tredecima de modo Vtendi Quam autem et primo de prima pars. Sic.

De prima parte que est de alphabeto.

Alphabetum pomum mi dar parte.
Vt pos ipsum possim ipse figurare
requestes me mistre phungra te rehelare ad
Omnes ipsum verum nec pos vnd bonu gnte qd
sum e intellectus magis honorat ad dignitatem
multa sita / a end ad finem ipm ipse
qui alphabetum vocatur opz scire. alioz
nq noticia nota / ista nec potest bene Et

B. bontate: dyffoentia: vtu: deu: mystmay: mouay:
C. magnitudiz: concordantia: qnd: angls: pdicaz: gulay:
d. duratoz: qtitatiua: dr qo: rehny: fortitudiz: luxuria:
f. potestat: pumpu: ?ve: homiz: tpadaz: superbia:
f. sapiaz: medium: qnd: magnahaz: fidz: accidia:
g. voluntaz: finis: qual: substantia: spes: mndia:
h. cohitem: motus: qndo: vegetna: car: ira:
i. crudelitaz: equalitas: cbi: elitaz: pdna: medaud:
k. glorianz: immobilitas: qno: ?stialitas: pcrab: mdstia:
?cia qo

De secunda parte que est de figuris
Et primo de punctis

Postq ista ny principalit pcessi dnde videndu
ny + figure sunt figure et dr. Ista
quide scitu ny st nond plurib videndu
bonitate magnitudine etc Et nond bonu.
videndu b r d e ?. Ad quide figuras videndu
e quid substiat mutatiue ny pdny et ego ve
ruy dicit: bonitas magna / magnitudo bonu ?
In ord quide figuras sequentes potissia notandu
e numerand nd precedentia et hoc / dicendu
et proportiond ei ad finem de quo scitu possit
medio huiusmodi. Quodlibz punctu est
substans et ens quidd. Vt ruy dicit bonitas
magnitudo Quantitas vnd virtus quidd qualitas
ad aliud: nunc dicendu est de substantia et ruy
dicit bonitas magna est Et per quantitas

Prima figura

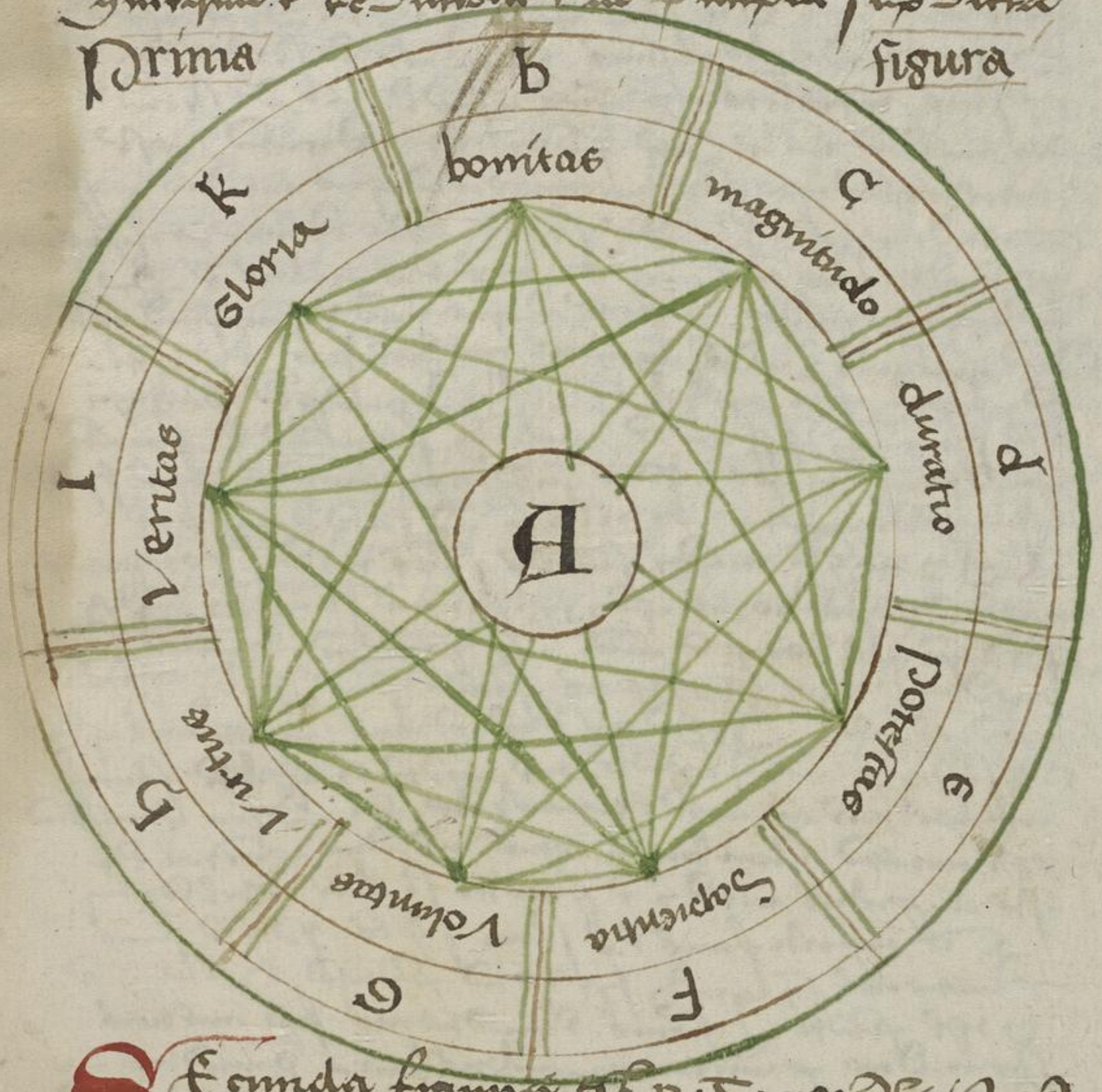

Secunda figura

Sedā

figura

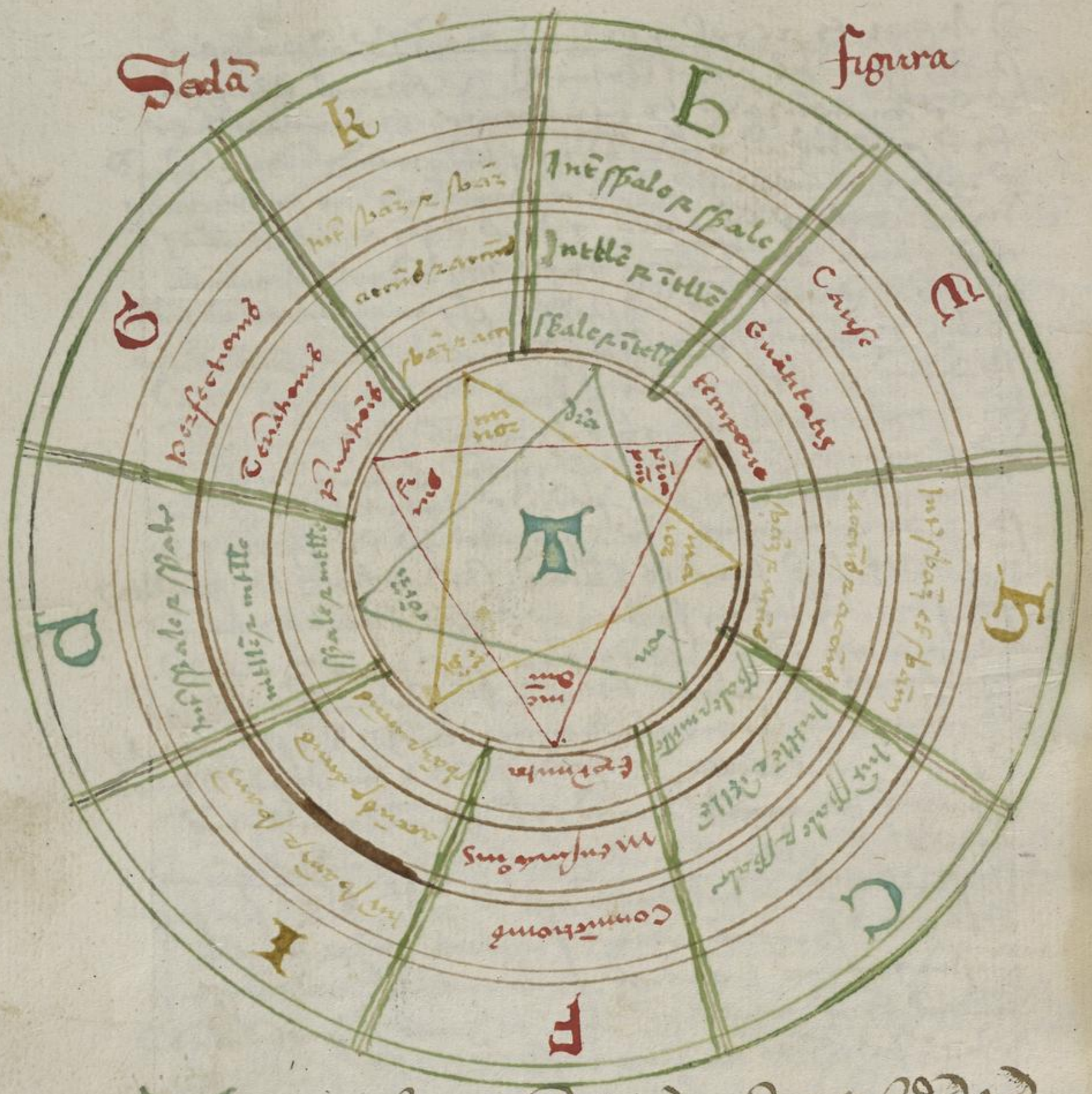

Tercia figura dicta a nobis pma et sedalis

bc	cd	de	ef	fg	gh	hi	ik
bd	ce	df	eg	fh	gi	hk	
be	cf	dg	eh	fi	gk		
bf	cg	dh	ei	fk			
bg	ch	di	ek				
bh	ci	dk					
bi	ck						
bk							

b
k
c
d
e
f
g
h
i

Tabula

28	21	24	10	6	3	1

Multiplicatio

De legetatrà pro puero et legitimo

In legetatma

De clemētatma

In clemētatma

De instrumentalitate

De rhombis fabrile

et sic proderunt usque ad primum de .a. d. e. i. et sic
deinceps tamen ordinis duodecima circulationem
a. d. f. g. et a. d. f. h. et a. d. f. i. et hoc²
ad xii. circulationem: a. d. g. h. et a. d. g. i.
sunt duodecima circulationem a. d. h. i. et sic
duodecima ordinis circulationem a. e. f. g. alius
multiplicat camerae. a. e. f. h. alius: et. a.
e. f. i. alius: et iste duo camerae simplices sunt circu
lationem duodecima a. e. g. h. et a. e. g. i.
ascendentes ad primum septimum circulationem a.
f. g. h. alius explet camerae: et. a. f. g. i.
alius. et iste due camerae ad primum ordinis septimi
circulationem a. f. h. i. simplex ad primum no
na circulationem a. g. h. i. alius facit
camerae pro ordine duodecima circulationem
Dum sic preparata camera multiplicat propria
gradus sic camerae precedentes gradum et multiplicat
totam istam summam et precedentem: et sic deinceps pro
hominis cogitatione magnitudo multiplicandi quod habet
predictos ad procedendum et superadditus singulis
adest abundo decimo et sic deinceps singulis
et applicado summoby: et post primos quinque
gradus et sex camerae sunt duae ad duodecimum
quae ordinis non habent quae sunt: a. h. i. b.
et. a. i. b. c.

Cum dicimus de differentia de differentia proportionis
Dum summa bombae magnitudo distantiae et altitudo pu
gnantium: et summa bombae est duo et summa magni
tudo et et summa magnitudo duo: et summa
distantiae et altitudo: et de potest duo de summa potestate
et intellectus et altitudo: Ideo ut iudeo sanctus et
Thomas sanctus: et ut iudeo nullus aliquo
Ecclesiae possit. Summa bombae negant et summa
summae declarabimus quae sunt simul compositae
bombardeli et bombardae: et hoc de differentia

magna / magis amabile magis virtuosa. Et si Maz
ior / ipse amat illa. Quare quidē creatura ē humana
natura quā assumpsit / cū facto fuit homo. Et si
nō fuisset facta homo fuit creatura. Impossibile
magis bona / magis magna / magis amabile /
magis virtuosa: Et Adhuc nō amaret Maz
et deo fecit Intellectū. Ergo magis bonū / magis
magnū / magis virtuosū q̄ Intellectū / quia deus
q̄ amat: ꝙ ē Impossibile. Et ista deus fecit
n. et bombatus fidei et spei. ꝙ Dimo simoz
facit de isto dicendo: Impossibile creatū
deū crucifixū et mortuū: sic mysterium
incarnationis. d. h. 1. Quia si modū fecit deus
sanctū ē et creatū Indignatione infinita ipa
et meritorū quātū dignū creatū vivens
et mortuū: Quod ē Impossibile. et ista dissimilis
ratione / ꝙ simoz nō facit de isto dicendo
: Deus. et dabitur nobis: vide ad rationē d.
d. b. h. h. cū ista sit ꝙ voluntas dei sit bona
virtuosa et Justa / et ideo ipa valeat homo
sine ꝙ: Ergo quia ipa ē creatū et ista debet
dici Iniusta et dici / potest ergo contingere ꝙ
sit quoniā cū dabitur ꝙ simoz ꝙ dicit
ē et istud dicendo Impossibile vide
ad rationē d. a. d. sc. g. ꝙ. a. habet simoz opi
nionē virtuosa Intellectū et nō potest dici
Impossibile / quia ꝙ patet / nō
Intelligere et velle / quia sic deus scit virtuosa
bene Intellectū: Ergo deus Intelligere scire virtuosa
Intelligere quia dignitatis scire virtuosa
et nō virtuosa / quia sunt diversi actus: ꝙ
ē Impossibile. Dimo simoz facit de isto dicendo
mal: Quia negauit me coram hoibz / ego
negabo ē coram patre meo: vide ad rationē
d. a. b. f. 1. Sicut dicit ē et ille Iustus

et fide et spe. Et quid sit superbia accidia et invidia
Et vitia eius communiter habita ad eam simonia sa
cerdos. dicendo populo hoc ps compositus pamiza
Simonia facere simoniam de isto et mak-
Quid dy accidia adhuc in illa minime habeas
bad. ad cameras d. a. f. g. h. Et simonia eius
significata et diffinitione et de isto malefactis
facias ad eam simoniam apponendus et de eius
Quid dy et sit fides spes caritas Et quid
sit accidia invidia et ira Simonia simoniam
facere de invidia simile istud theorema. Quia
dy invidus alio habet nil habeas invidia bad-
ad cameras d. a. g. h. i. Et antequ eius simoniam
facta et eius diffinitionem et fac de illa camera
malefactis ad eam simoniam cui quo declarabis et
demonstrato ipso Quid dy et quid sit spes
caritas et superbia Quid Et quid sit invidia
dia et misericordia. proquod hoc ut ipsius studeas amara
compositus et proficias de ipsum caritate et superbia
cum et compositus proficias et odio invidus iudicas
et misericordia Simonia simoniam facere de invidia simile
istud theorema: Quia dy invidus alio tu nil habeas invidia
bad. ad cameras d. a. b. h. i. et simoniam illius instituta
et diffinitionem et de illa camera malefactis in eius
simoniam Et ipse hoc quod compositus invidiam compositus
tus ut dy invidus alio caritas et superbia sit invidia
dicendus et misericordia. Et quomodo invidia gradiant ipsa de
ipsa et misericordia Simonia simoniam facere de misericordia instituta istud
theorema Quia dy alio tu misericordia deinde nil
alio misericordia: bad. ad cameras d. a. f. h. i. Et
deinde illius instituta et de illo et de theorematis sui
malefactis: Et ostende quod sit virtutes et quid vitia
Et quomodo crescunt et decrescunt sui actus Et
quomodo dy et virtutes habeant gradationem
ipsa propria Et quomodo vitia gradiant ipsa de
et virtutes. Divina de quarta distinctione
et ostendum modus ut quis homo sciat instruc-

Quinta distinctio .i. de applicatione.
Et primo de vi[gesi]ma tertia

Hec distinctio .i. de applicatione ad canonem primi.
Et dividitur in tres partes. In quarum prima determinat
auctor modum ad probandum: Et primo de
una conclusione. Secunda que est de nona ibidem
ibi ergo applicatione dicimus. Et tertia de
angelis. Circa primum quatuor. Primo
ponit conclusionem. Secundo improbat
contrariam. Tertio declarat. Et quarto
infert corollaria. Circa primum duo. Primo
ponit conclusionem. Secundo probat. Dicit
ergo primo. Et tertia conclusio est
quod omnis applicatio circularium figurarum
ad se invicem est. Et ad hoc intelligendum
sciendum quod applicatio est
duplex. Quedam est imaginata
quedam vero realis. Imaginata est
quando aliqua figura imaginatur
applicari alteri. Sicut quando
imaginamur quod circulus
a. b. c. d. applicetur circulo
e. f. g. h. Et hoc modo
omnis figura circularis
quelibet alteri
quod dictum
Realis vero
non potest
nisi

Deinde quesitum
Circa questionem

De continencia et mendacio

De generacione et corrupcione et primo

Et ideo qm̃ p̃dicat debent ſ. priſciani de hiis
duabꝫ diuerſionibꝫ: cū ſit ita q̃ maior mo
q̃a hoc ꝺ imperfecto ꝛ̃ſtit / ſ. ſignificatiuū
p̃me ꝛt ſ. diuerſionis.

¶ De poſſibili ꝛt Impoſſibili

Poſſibile ꝛt Impoſſibile ſũt duo p̃dicta ge: alia
ſũt poſſibile ꝛ hoc quod pot̃ ꝛe: Aliud ho qđ
pot̃ ſtare ꝛt diuerſimꝫ ꝛ̃ſtere // Impoſſibile ꝛ hoc
q̃ no pot̃ ꝛe ſicut ho qđ ſedere nunc pot̃
ſurgere: Et iſta duo p̃dicta pot̃ ꝓmotor
applicare ſcilicet ſtare cum ſedere ꝛt ſedere p̃ſo
modꝫ ſtandi q̃ ſurgendo ꝛt hoc ſũt poſſibilia
ꝛt modꝫ ſtandi q̃ ꝛe Impoſſibile / hoc / qđ de
ſui ꝛ̃ natura deſinit / ꝛ̃ potꝫ ſimul nec dampn
nabile

¶ De opatione naturali ꝛt miraculoſa

Dez iſta duo p̃dicta diſtinguit ꝛa opa // Opꝫ
naturale ꝛt / ſicut ſcribere hoſtiaꝫ / qđ ex anglico
ſubiecto / ꝛt ex ſua natura ꝓcedit ſcribere / opꝫ
miraculoſum ꝛt / ſicut dare q̃ ſacerdos ꝛ̃ſecrauit
ex ſuis dignitatibꝫ ex quibꝫ habet ſua poſſe
ſtas ordinata: Et ſicut ex ſola mundi
de nichilo ꝛt ꝛ̃ſtituere hoiem: Et ſimili
modo pot̃ homo dare de ſuis rebꝫ naturaliꝫ
ꝛt ſua ſtãs naturaliꝫ virtutiꝫ ꝛt inſtrumꝫ: Et
iſta duo p̃dicta pot̃ ho applicare ſibi ꝛe
ſtandi ꝛt ſua ſtãs ſuſtinendo ꝛ ſibi ꝛt
p̃ſeruare.

¶ De forma ꝛt materia

Forma ꝛt materia ſũt p̃dicta generalia
ꝛ̃ q̃ibꝫ ſta Phãmenalis ꝛ compoſita //
Forma hoꝝ ꝛ dia / ꝛt ſua materia ꝛt ſua
cera / ꝛt ambo ſimul hoꝝ / qđ ꝛ ſta: Et

hor ide[m] de artez ſtho co=poſabilg[ue] ſta
duo p[ro]pria p[ro]t homo apphenſibilis
cameza=biz et ſyſmſtabilis Rnpzie et
de illo p[ro]mouz ſatie: Luz ita ſit
p[ro]pz ſit q[uo]d ſit mat[er]ia q[uo]d ē forma nec
mat[er]ia / et q[uo]d ſit p[ro]pria p[ro]pria ſignos
nec p[ro]t de p[ro]mone aliq[ui]d conadmy
adſpiez ſm Rpoſtaz ꝛc

De ſta et accidente

Subſtancia et actio ſit q[uo]rendaz p[ro]pria
ſm quibz nulla exaltacio ē poſſibilis
daz dzimg diſtinctionem: Luz ita ſit q[uo]d
q[uo]d ſit. ſcipſit Dicit ho ſupio capo et
ſta ſit ſta ſit. ſcipſit et ſit q[uo]rendaz
hoc ut ſta ſint: Et accidia ſit qualitas
qualitas et ſta ſit p[ro]pria Et accidia ſit q[uo]rendaz
ſm quos ſonit Rſſa dno p[ro]pria p[ro]t ho apphenſi-
cameza et ſyſmſtabilis ſcipſit p[ro]pz ſ[ecundu]m
ut ſtant glozioſus et bona ſit accidia q[uo]
badia et luxuriosus. et ho ſta ſubſtancia
et ſcipſit Dzimg d[ic]t
et ſta ſecunda diſtinctione et modz oſtendimg
ſtm q[uo]d ſmoronatoz ſtat ſm ſmoz apphenſi-
p[ro]pria q[uo]rendaz ſupdicta: Cameza aut
cameza ſcipſit ad apphendo: Dicit cameza
d. a. b. c. d. aut cameza d. a. c. d. ſ. Et
ſic d. ſta cameza / ſtm modz q[uo]d cognitio
ſupadata diſtinctionis q[uo]d ē d. mendacibz
Iſte liber appellat a[n]o ſtinctionis et
ſmoronatoz ſtuntiatoz ſtat ſmoronata et
dat exempla d. mendacibz modernis: Et
p[ro]t appellat a[n]o d. mendacibz et d.
mendacio q[uo]d hz ſtat et q[uo]d falſa: Et
q[uo]d ſta ē natiuitas et q[uo]d ſcipſit natiuitas
Et iſte liber cum apphen= poſſit hoc modo

et liberalis detur et munificus: Et ideo spe
liberi post deum ac abrenuncia mundo genitalibus
et que post hunc ordinem adipisci et horum fructibus de
electus habuerit: Et qui eas habet pure ad
quas magna affectionem habeant

De fine huius libri

Finit feliciter cum benedictione huius
libri Incipit Ordinale monachorum Nigri Febroden
Anno Mo. ccc. lxj. Incarnationis dni nri Ihu
xpi cum privilegio et regia de stella privilegium

Domus Stephani Stephanus primus est deus Mundi
Non desperando Ro. que speculatur de Mo

SC
19935

TM 426